

معلومات برای مریضان داوطلب در شفاخانه

این جزوه به شما در مورد حقوق شما و در صورتی که در شفاخانه تحت تداوی مرض روانی به عنوان مریض داوطلب قرار گیرید چه می‌توانید توقع داشته باشید با شماست. می‌توانید توقع داشته باشید با شماست.

معلومات بیشتر

معلومات این جزوه در ارتباط مرتبط با قوانینی است که در قانون صحت روانی مصوبه 2014 توضیح گردیده است. معلومات در مورد این قانون در جزوه های ذیل خلاصه داده است:

- ارجاع شدن به یک متخصص امراض روانی برای معاینه
- حکم تداوی داخل بستر
- حکم تداوی در جامعه
- معلومات برای مریضان داوطلب
- تحت تداوی قرار داشتن برای یک مرض روانی
- معلومات برای افراد حمایت شخصی
- افراد تعیین شده: چگونه تعیین کرد و این به چه معنا است.

جزوه های دیگر از این موسسات در دسترس است:

- دادگاه صحت روانی
- خدمات حمایتی صحت روانی
- مرکز قانون صحت روانی

برای معلومات بیشتر در مورد قانون صحت روانی مصوبه 2014 و منابع دیگر از وب سایت کمیسیون صحت روانی: www.mhc.wa.gov.au بازدید کنید و یا به شماره 1200 6272 08 (08) زنگ بزنید.

■ به خدمات صحت روانی ویا دفتر خدمات صحت و معیوبیت (HaDSCO) (تلفون: 1800 813 583) شکایت کنید.

■ دادگاه صحت روانی کیس شما را مورد تجدید نظر قرار دهد (تلفون: 6145 3900). این دادگاه جلسه استماع را در ظرف 5 هفته (10 روز برای اطفال) بعد از آن که مریض اجباری شدید ترتیب می‌دهد.

This document can be made available in other languages and alternative formats on request.

مریضان داوطلبانه در شفاخانه شدن

اگر به شفاخانه به عنوان مریضان داوطلبانه داخل گردیده اید به این علت است که:

- یک متخصص امراض روانی معتقد بوده که تداوی و مراقبتی که در شفاخانه به شما ارائه میگردد به نفع شما است.
- شما (و یا کسی دیگری که به نمایندگی از شما موافقه میکند – مانند سرپرست) به داخل شدن شما در شفاخانه موافقه کرده است

چه می‌توانید توقع داشته باشید؟

شما یکی از چندین مریضان بخش بوده و کارمندان مقررات و روال روزانه در مورد زندگی در بخش را به شما توضیح میدهد. در زمانی که شما در شفاخانه هستید توسط یک متخصص امراض روانی و کارمندان دیگر مانند روان شناس، مددکار اجتماعی، کار درمانگر و پرستار دیده خواهید شد. از شما یک ارزیابی جسمی و روانی کامل به عمل خواهد آمد تا دریابد که بهترین تداوی برای مراقبت و مرض روانی شما کدام است.

چه تداوی را شما دریافت خواهید کرد؟

تداوی ممکن است شامل مصرف دوا و کار درمانی، مشاوره فردی یا گروهی، برنامه های روان شناسی و تداوی با شوک برقی گردد.

مریضان داوطلبانه بودن به این معنا است که هیچگونه تداوی بدون موافقه آگاهانه شما (و یا کسی دیگری که به نمایندگی از شما موافقه میکند – مانند سرپرست) به شما داده نخواهد شد.

به منظور قادر بودن به دادن رضایت آگاهانه شما باید بتوانید:

- معلومات در مورد تداوی، توضیحات در مورد تداوی های بدیل و اخطار ها در مورد احتمال خطرات را درک کنید
- مسائل دخیل در تصمیمگیری در تداوی خود را درک کنید،
- اثرات تصمیم تداوی خود را درک کنید،

■ عوامل مؤثر در تصمیم گیری خود را وزن کنید

■ در مورد تصمیم خود با دیگران صحبت کنید.

وقت کافی باید به شما داده شود تا این معلومات را مورد توجه قرار دهید، سوالات خود را مطرح کنید و معلومات بیشتر یا مشوره بخواهید.

اگر شما از درمان امتناع کنید و کارکنان احساس کنند که تداوی برای نجات زندگی خود شما و یا جلوگیری از وارد کردن آسیب جسمی به خود یا دیگران لازم است ، درین صورت ممکن است تداوی بدون رضایت شما داده شود که به این، تداوی روانی اضطراری میگویند.

مرخصی و ترک شفاخانه

به عنوان مریضان داوطلب شما هر وقتی که خواسته باشید می‌توانید شفاخانه را ترک کنید و یا متخصص امراض روانی می‌تواند شما را مرخص کند. اگر در مورد مرخص کردن خود از شفاخانه فکر میکنید مهم است که ابتدا درین مورد با متخصص امراض روانی خود و کارکنان دیگر صحبت کنید.

آیا می‌توان شما را در شفاخانه برخلاف میل شما نگهداشت؟

اگر میخواهید که شفاخانه را برخلاف مشوره طبیبی ترک کنید و داکتر و یا یک کارمند با صلاحیت صحت روانی (یک کارمند بسیار مجرب صحت روانی) فکر کند که شما ممکن است ضرورت به یک حکم تداوی اجباری داشته باشید، درین صورت وی ممکن است شما را برای معاینه به یک متخصص امراض روانی در فورم 1A معرفی کند.

اگر در یک شفاخانه مجاز (شفاخانه که مریضان اجباری را نیز بستر میکند) هستید ممکن است شما را برای مدت تا 6 ساعت از ترک شفاخانه متوقف سازد تا یک داکتر/کارمند صحی بتواند شما را معاینه کند و تصمیم بگیرد که شما را به یک متخصص روانی معرفی کند یا نه.

در معاینه، متخصص امراض روانی معیارهای ذیل را در نظر خواهد گرفت تا تصمیم بگیرد که به تداوی اجباری ضرورت دارید یا نه:

- آیا دچار مرض روانی هستید که ایجاب تداوی کند؟
- آیا احتمال یک خطر عمده به شما یا یک فرد دیگر در صورتی که تداوی نشوید وجود دارد؟
- آیا شما با آن اندازه خوب هستید که بتوانید در باره تداوی خود تصمیم بگیرید؟
- آیا یک راه کمتر محدود کننده برای تداوی شما غیر از تداوی اجباری وجود دارد؟

اگر شما معیارهای ضروری یک مریضان اجباری بودن را برآورده نسازید به شما اجازه داده میشود که بروید.

شما حق دارید که:

- در مورد حقوق خود معلومات به دست آورید، در مورد هرگونه تداوی که به شما توصیه میگردد کاملاً با معلومات باشید و به سوالات شما باید پاسخ داده شود
- بعد از بستر شدن به شفاخانه معاینه جسمی شوید
- توسط یک متخصص امراض روانی مصاحبه شوید
- تداوی را که نمی خواهید رد کنید
- شفاخانه را هر وقت که خواسته باشید ترک کنید
- شخصی را به حیث نماینده معرفی کنید(جزوه اشخاص نماینده را ببینید)
- با افراد ذریعه نامه، تلفون یا الکترونیکی تماس بگیرید، و بازدید شوید (این حق ممکن است در یک شفاخانه مجاز محدود گردد)
- حریم خصوصی شما و رازداری حفظ گردد
- به سوابق طبیبی تان دسترسی داشته باشید (این حق ممکن است محدود گردد)